

ikke nægte, at det Forslag, her foreligger, nærmest har denne Karakter. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at vi have paa ordinær og paa en meget antagelig Maade, synes mig, nedlagt Protest imod Fæstningen, og det forekommer mig, at vi nærmest svække denne Sindsrigelse ved nu at slutte denne Forhandling om Fæstningen med noget i Retning af Fastelavn. Der er et fjerde Motiv, man kunde tænke sig for Forslaget — jeg har allerede omtalt tre — nemlig at det skulde være et Slags Agitationsforslag, og jeg antager, at jeg dermed har betegnet Forslagets nærmeste Formaal. Jeg støtter dette paa, at det ærede Medlem egentlig ikke vil vedkende sig Paterniteten til dette Forslag. Vi vide ogsaa nok, at det hører hjemme andet Steds. Det er kommet fra i Fjor fra det ærede Medlems allierede, det afgangne Medlem fra Røge, som nu nærmest maa være repræsenteret af det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), og da vide vi jo vel, at fra den Side, hvor Langeland ligger og Røge laa, vil man nok give det Udseende af, at man i en særlig kraftig Grad protesterer mod, hvad der hedder Militarisme. Her i Salen virker det jo ikke, herinde vide vi vel, at de ærede Medlemmer, som slaa saa kraftig mod Militarismen, have været ret nær ved denne Militarisme. Vi have jo hørt Vidnesbyrd, jeg tror, fra ret autentisk Side for nogle Aar siden om, at det ærede forhenværende Medlem fra Røge og andre vare i Nærheden af den højtærede Krigsministers Fæstning, i Nærheden af — jeg ved ikke om det var 8 eller 9 eller 10 Mill. eller saadant noget, de vare ude om at give den højtærede Minister til at gøre sin Fæstning færdig med. Og det er jo ikke ubekendt, at det ærede Parti fra Langeland var med til at udtrykke sin Mistæmning over, at man ikke vilde tage Fæstningen, da man dog kunde slippe fra den paa en nogenlunde billig Maade. Altsaa, vi her i Tinget, som kende disse Historier og kende meget mere om dem, end jeg her kortelig har antydet, vide nok, at der ikke er Saft og Kraft i den Slags Agitation, der kan drives med et Forslag som dette. Men det er jo muligt, at Folk uden for denne Sal, som maaste se lidt overfladisk paa Tingene, og som ere mere tilgængelige for Godtløbsfager, kunne finde, at naar det ærede Medlem fra Langeland og hans Meningsfæller og allierede nu komme med et saadant Forslag om Fæstningens Nedlæggelse, er det et kraftigt Bevis paa, at de ere særlig specielle Modstandere af Militarismen. Altsaa, her i Salen tror jeg ikke, det virker, og jeg er for Resten tilbøjelig til at tro, at ude i Landet har man

ogsaa opdaget d'Hr. og tager sig ikke deres kraftige Slag lynderlig nær. Jeg kan altsaa heller ikke skønne, at dette Forslag har nogen egenlig Værdi som Agitationsnummer. Hvis det havde Værdi som saadant, var jeg noget tilbøjelig til at gaa med dertil. Jeg tror heller ikke, at man her i Landet bør standse Agitationen mod det Regimente i Umindelighed, der har været ført i en Række af Aar, og heller ikke i Særdeleshed over for Fæstningen. Jeg tror ogsaa, at alle vi, der hedde Venstre her i Landet, bør opretholde denne Agitation, Modstanden, Harmen mod den Maade, hvorpaa Landet og specielt Folketinget er blevet behandlet, men jeg tror ganske vist ikke, at Maaden, hvorpaa vi kunne gøre dette, holde denne Modstand oppe og denne Harmen i Live, er ved den Art Gemtigheder, vi her staa overfor. Der er saa kun tilbage, synes mig, et Synspunkt for denne Sag, og det er det, som allerede er antydet af den ærede Ordfører (S. Holm), idet han henviste til nogle krumste Landsbyer, som bleve rejste i sin Tid. Jeg har ogsaa tænkt mig noget i den Retning, at dette her er noget, om hvilket man skriver: Dette skal være Fæstningen; og nu gaa vi løs paa den. Jeg mindes en anden Fæstning, som jo specielt det ærede dramatiske Medlem fra Langeland nok vil erindre, en Komædie, hvor man ovenover et Fjællestue satte: Dette skal være Troja. Og det er bekendt, at ædruelige og kraftige Kæmper staa foran dette Troja og skulle erobre denne Fæstning. Og denne Tankegang er jeg kommet meget mere ind paa, siden jeg ser, at den egentlige Anfører for Belejringen her ikke selv træder op. D'Hr. huske jo nok det store Krigstog, hvor den mægtige General Holofernes, der var 7 Alen og en Kvart, ikke selv gav Møde, den Gang, der skulde kæmpes for Fæstningens Mure, men sendte en Chilian hen til at kæmpe med en anden Mand, der kom inde fra Fæstningen. Hvem det egentlig er, Chilian skal kæmpe med, er jeg ikke sikker paa. Om man tænker sig den højtærede Krigsminister siddende inden for Fæstningens Mure som den skønne Prins Paris eller som den gamle Kong Priamus, skal jeg lade være usagt. Jeg har endnu ikke mærket, at der er kommet en Udfending fra Troja til at optage Kampen med Chilian. Muligvis kunne vi vente, at en eller anden Markolfus vil komme og føre en kvantvis Fægting med det ærede Medlem fra Ringtøbing (S. C. Christensen). Dette forekommer mig ogsaa at være det nærmeste Synspunkt for denne Sag. Man skriver uden paa et eller andet Lærrestelt, som kan faa en passende Plads paa Scenen, at dette skal